

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6660).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren (Pürschel): Jeg skal kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger.

Den Skikkelse, Lovforslaget har faaet med Hensyn til Søndre Landsret, kan naturligvis kun være i høj Grad tilfredsstillende for det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, som jo stedse har været en Tilhænger af den Ordning, der nu synes at have saa stor Udsigt til at blive gennemført, men den Skikkelse, Lovforslaget har faaet med Hensyn til Underretternes Kompetence, er efter mit Skøn ikke saa tilfredsstillende. Den betyder ikke meget i Retning af Lettelse af Landsretterne. Jeg tror derfor, man maa befrygte, at den Udvidelse af det faste Personale, som det ene Mindretal havde ønsket at undgaa, vil vise sig som et i Horisonten truende Spøgelse. Men nu faar vi jo se.

Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen har gjort en Bemærkning med Hensyn til Sager mellem 1 000 Kr. og 2 000 Kr. i København og Viborg, hvor der kunde opstaa visse Vanskeligheder, naar der paastævnes til Underretten og indstævnte begærer Sagen for Landsretten. Jeg tror, han har Ret i disse Indvendinger formelt, men jeg haaber, det i Praksis vil vise sig, at der ikke bliver større Vanskeligheder paa dette Punkt, idet man med den Frihed, man i Nutiden har overfor Stævningsreglerne, sikkert vil forstaa fra Retternes Side at overvinde denne Vanskelighed uden større Besvær.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Hans Rasmussen: I Overensstemmelse med de Betragtninger, jeg havde Lejlighed til at gøre gældende ved anden Behandling, skal jeg meddele, at min Gruppe ved den endelige Afstemning ønsker at stemme imod Lovforslaget, og jeg skal anbefale Tingets ærede Medlemmer at slutte sig til dette Standpunkt.

Maa jeg benytte Lejligheden til ganske kort at gøre en Henstilling til den højt-ærede Justitsminister. Den angaar Spørgsmaalet om Højesteret, og min Henstilling

gaar ud paa, om den højtærede Minister ikke vil finde det rigtigt, at man under de Overvejelser, som jeg formoder skal finde Sted, inden man til Efteraaret paa ny fremsætter Forslag om Tillæg til og Ændringer i Retsplejeloven, inddrager Spørgsmaalet om saadanne Foranstaltninger for Højesterets Vedkommende, der kan bidrage til at hidføre en hurtigere Forretningssgang ved denne Ret.

Vagn Bro: Maa jeg blot i Tilslutning til de Betragtninger, den ærede Ordfører gjorde gældende, gøre følgende Bemærkninger. Det har stadig været det Mindretals Mening, hvis Underændringsforslag blev vedtaget ved anden Behandling, at den samme Stævning, der er udtaget til Underretten, skal kunne bruges ved den eventuelle senere Landsretsbehandling. Foranlediget ved de Udtalelser, der ved anden Behandling blev fremsat af det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen, er jeg blevet opmærksom paa, saaledes som Ordføreren ogsaa gjorde opmærksom paa, at der formelt set kan fremkomme en Vanskelighed, naar denne vor Hensigt, gaaende ud paa at benytte den samme Stævning stadig, sættes i Forhold til Retsplejelovens § 338, 2det Stykke. Jeg ønsker dog at udtale, at der, saaledes som Underændringsforslaget blev vedtaget ved anden Behandling, ikke foreligger nogen Uoverensstemmelse, hvis man kræver en ny Landsretsstævning, men jeg vil mene, at man dog i den praktiske Udøvelse af Lovbestemmelsen meget let kommer ud over Vanskeligheden, ogsaa naar der kun — og det er jo sket for ikke at faa et Omsvøbsdepartement — kræves den samme Stævning. Jeg vil mene, at en Henstilling i saa Henseende fra Justitsministeren til de tvende Landsretspræsidenter vil være tilstrækkelig. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Niels Petersen: Det Underændringsforslag, der vedtoges ved anden Behandling og indføjedes i Flertallets Ændringsforslag, er efter mit Partis Mening ikke tilfredsstillende. Men da selve Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, betinger Nedlæggelsen af Søndre Landsret, som jeg atter og atter har taget til Orde for i dette høje Ting, er det af en saadan Beskaffenhed, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale at stemme for det.

Mathilde Hauschultz: Jeg kan med den samme Motivering, som det ærede Medlem Hr. Niels Petersen fremkom med,